

(המשך מעמוד 35)

עצור במעצרי עיר. לא הורשה לצאת את רמאללה. אחרי כן טיפה את הקריירה העיתונאית. התחיל בתור כתב ווטר, המשיך ככתב ראשי, עורך לילה, עורך ראשי.

חררו בעיתון אל-שעב עמוס ומי בולגן. על הקיר תמונה של מונה לילוה, ותצלום של ירושלים. מדפים גדושי ספרים ושולחן מלא בדפים. החדר ריק. באל-שעב מאמינים כי יחזור לעבודה. לאכביה: "רציתי שיתחנן כבר. לי אחרונה שכר דירה, בקיץ ימצא את אשה, אמר, איפה ימצא ואיך, אני לא יודעת. אבל הוא גבר נאה. ובחורשים האחרונים גם הוריד ממישקלו. 100 קילו שקל לפני החלומות על חתונה. עכשיו הוא שוקל רק 85."

3 בדצמבר, בשעה 5.30 בבוקר, נלקח אכרם הניה לתחנת המישטרה של רמאללה. שם נמסר לו כי הוצא נגדו צו גירוש. עורכי הדין שלו עתרו לבג"ץ. בדיון הראשון הוגשו לבג"ץ 311 מיסמכים, הממקדים את הגירוש. השופטים מאיר שמגר, שלמה לוי ואברהם חלימה החזירו את המיסמכים לשילטנות הביטחון, והורו להם לסכי מס מחדש. ביום הרביעי יתקיים דיון נוסף בעתירה.

"אם הוא עשה מעשים גוראים, מדוע לא מעמידים אותו למישטרה ושולחים אותו לכלא?" שואלת סוהיל. "אני מאמינה שאכרם לא עשה דבר. הוא כתב במאמריו שהוא מאמין בעמו. במדינה עצמאית ובשלוש אמותי. אני מעדיפה שאכרם יהיה בכלא, ובלבד שלא יגורש. בכלא נוכל לבקר אותו, ואחרי כמה שנים ישתחרר. אם יגורש, יקשה עלינו לבקר, והוא לעולם לא יוכל לשוב ולחיות ברמאללה."

דרוש: אומץ

עלי יעיש, המנהל של עיתון אל-שעב, בנו של בעל העיתון, מעשן סיגריות בלי הרף וקולו סמכותי, נוקשה. אביו ייסר את אל-שעב בשנת 1972. יעיש, הבן, אוהב את העיתון אהבה כמעט-חושנית. הוא נמצא במשרד שיבעה ימים בשבוע, בכל יום מהצהריים עד שעת-ערב מאוחרת. העיתון שלו נמכר ב-35 אגורות. עיתונאי בכיר, בדרגתו של הניה, משתכר 600 דולר בחודש, בשקלים ישראלים, עובד קשה ומתאכזב הרבה. "הצנזורה מקצצת אותנו כלי טיפה של רחמנות", אומר יעיש. "למרות זאת, צעירים רבים רוצים להיות עיתונאים. על כל שתי מישרות פנויות יש לנו אלף מועמדים מתאימים: אינטי לגנטיים, רגישים ואמיצים."

- מחמד ארמחי, עיתונאי מאל-פג'ר, תושב מחנה הפליטים ג'לוון, כי לוא בשכם. ממתין לפסק-דין.
- נבהן חשה, תושב רנבה, עיתונאי באל-פג'ר, שלוש שנים במעצרי-בית.
- חמדו פרג', עיתונאי באל-מימי-ת'אק, עיתון שנסגר, תושב מחנה הפליטים הדישה, שלוש שנים במעצרי-בית.
- נעים טובאסי, עיתונאי באל-שעב, תושב רמאללה, אסור ביציאה מהארץ.

ביום שהניה הובא לבית המישטרה, טובאסי היה שם. הוא ניפנף לו בידיו לשלום. כפות-ידיו של טובאסי עדינות וקטנות, כמו פניו. שני חריצים נמתחים לו מפיו אל הסנטר, ומעיל-צמר חום כרוך סביב גופו הצנום. לפעמים הוא נראה כמו מהדררה ערבית של שרלוק הולמס, ולפעמים כמו בן-כפר נבדח. שנלקח בעורמה אל שולחן-הכתבה, בשקדנות אינסופית הוא מתרופף בין רמאללה לירושלים. מלקט פה ושם ידיעות, קצת פוחד, קצת חושד, "עבד שיו כולנו פוחדים", הוא אומר, "גם אני" והוא משרטט על פיסת-נייר לבנה קווים מקראיים ונקודות קטנות. "אכרם רוצה להישאר. מכריחים אותו לצאת. אני רוצה לצאת, מכריחים אותי להישאר"

מיהו גליל (למטה), הרוצח השכיר שניסה להרוג את המנהיג סרחה?

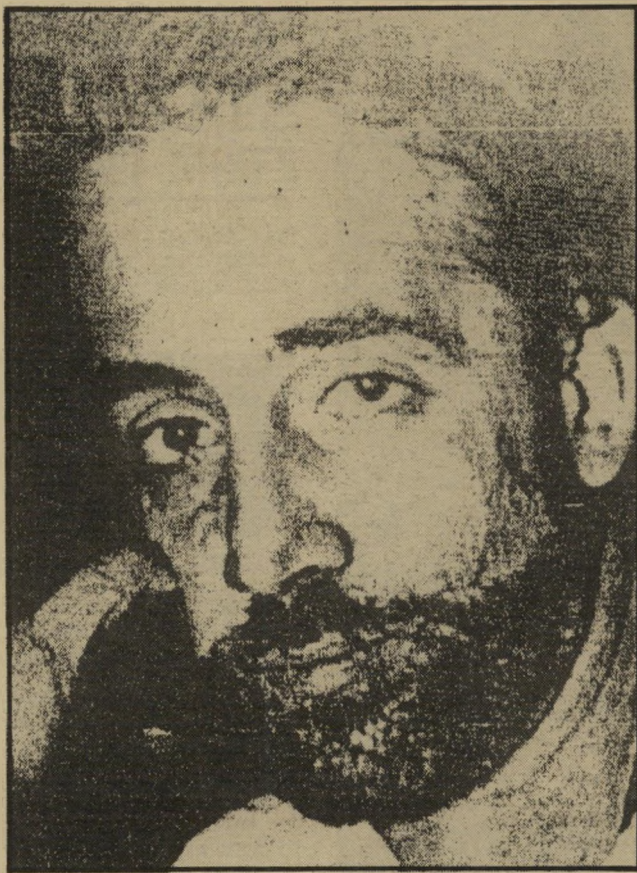

שני העיתונאים, תוני אבירגאן ומארתה האני, אמריקאים שעברו בקוסטה-ריקה, נעורים על-ידי גוף של פרקליטים מתנדבים, בעלי השקפה אנטי-מימסדית, שקם בשעתו כדי לטפל בפרשת קארן סילקוור, הצעירה שנרצחה מפני שגילתה את המחללים הריהוואה של תעשיית-החשמל הגרמנית עינית בארצות-הברית. תביעה זו הסי תיימה בפשרה על פיזיונים בסך 1.3 מיליון דולר.

גוף זה גילה חוק, המאפשר תביעה חריגה כזאת. זהו חוק שנחקק בשעתו במיוחד כדי להילחם במאפיה. הוא מאפשר לאנשים, שנפגעו על-ידי קנרי ניה פושעת, לתבוע פיזיונים מן האירגון האחראי לכך, גם אם אין שייכות ישירה של האירגון לפיגוע. לפי התבירה, הקנוניה של הסי-איי-אי והקנוני טראס היא אירגון-פשע.

במישפט כזה ניתן לפרוש יריעה רחבה מאוד. בין השאר מתכוונים שני העיתונאים להוכיח כי הקונטרס שקטו ביד רחבה בהברחת קוקאין, הרר אין וסמים אחרים מאמריקה הדרומית לארצות-הברית, בשותפות עם הסי-איי-אי ומסד-המודיעין של קוסטה-ריקה, אחרי שהקונטרס האמריקאי אסר על הממשלה האמריקאית לשלוח נשק וסיוע לקונטרס, לבשו פעולות אלה חשיבות רבה עוד יותר. רווחי המיסחר בסמים עזרו לממן את הנשק לקונטרס.

לטענת עורכי-הדין, הונחה הפצצה במסיבת העיתונאים על-ידי רוצח ש-כיר בשם אמאק גליל. איש מיסתורי זה

מיהו אלברט חכים, היהודי הפרסי המיסתורי ששמו מבצבץ בכל הפרשות?

שם אחד נשאר לוטי-מיסתורי כשנערות האחרונות סביב עיסקות הנשק, אך הוא צץ כמעט בכל.

זהו השם אלברט חכים, המוזהה רק כיהודי איראני. הוא הופיע בעיסקת הנשק עם איראן, הוא הופיע בעיסקת הנשק עם הקונטרס בניקראגואה ועם חשבון-הבנק השווייצרי שאליו הלך ה' כסף, והוא הופיע גם בקשר עם עשרות הפריצות המיסתוריות למישרדים שור נים, שבוצעו לאחרונה בקליפורניה, לפי מיטב המסורת של ווטרגייט.

אלברט חכים הוא אחד מ-29 הנתבעים במישפט יחיד-במין, נז המתנהל בעת במיזאמי שבי סלורידה, ושלא זכה בסיקור בכלי-התקשורת הישראלים למרות שיש לו השלכות רבות הנוגעות לישראל.

פצצה במסיבת עיתונאים

העילה לתביעה הבלתי-רגילה היא התפוצצות שאירעה ב-30 במאי 1984 בתוך שיטחה של ניקרא-גואה, במרחק של כמה קילומטרים מן הגבול של קוסטה-ריקה. התפוצצות אירעה בשעה שאחד ממנהיגי הקוני טראס, ארן פאסטורה, ערך מסיבת עיתונאים. עוד קודם לכן סיפר פאסי טורה בראיון טלוויזיוני שהוא קיבל סיוע מישראל. מטרת ההתנקשות היתה, בלי ספק, להרוג אותו.

אלברט חכים נתבע במישפט אנשי ה-CIA

נפצעו. פאסטורה לא נהרג. בין הפצועים היו שני העיתונאים, שהגישו את התביעה.

התביעה, על פיזיונים בסך 23.8 מיליון דולר, הוגשה נגד 29 איש, שלדעת הנתבעים היו מעורבים בצורה זו או אחרת בהתנקשות. בין השאר: ● אותו אלברט חכים המיסתורי, סוחר-נשק המספק נשק לקונטרס, הגנרל ריצ'ארד סיקור, ששמו הוזכר עתה כשותף קרוב של אוליבר נורת', האיש שהיה אחראי עם עמירם

לכך יש רקע פוליטי. פאסטורה הוא איש מעניין. הוא היה אחר מראשי הלר חמים במישטרה-עריצת של אנסטא-סיו סומוסה, הרוזן המגואלי-כרם של ניקראגואה, שממשלת-ישראל מכרה לו נשק במשך שנים רבות. פאסטורה נלחם בשורות הסאנריי ניסטים, אך אחרי הניצחון רב עם חבריו — אם מתוך מניעים רעיוניים (כריכ) ריו), אם מתוך מניעים אישיים (כריכ) ירהם). הוא הקים תנועה של קונטרס (קונטרס-רובולוציונירים — מתנגדי ה' מהפכה), ששמה "הברית הדמוקרטית המהפכנית".

כניגוד לקונטרס הצפוניים. הפך עלים מתוך שיטחי הונדוראס ואל-סלוואדור, פעל פאסטורה בדרום, מתוך שטח קוסטה-ריקה — גם היא מדינה ידידותית מאוד לישראל.

ב-1983 עשה המוסר האמריקאי (סי-איי-אי) מאמצים רבים כדי לאחד את כל פלגי הקונטרס תחת גג אחד, ולהטיל את מרותו על כולם באמצעות הקונטרס הפועלים בהונדוראס.

כל אנשי נורת'

על רקע זה תוכננה ההתנקשות — בלי כל ספק נחטות הסי-איי-אי. שלושה אנשים נהרגו בפיגוע זה — כולם עיתונאים — 20 עיתונאים

האם ישתרבו שמה של ישראל למישפט נגד הקנוניה של המזגלים, הרוצחים, סוחרי הסמים והפקידים?

ניד לעיסקות-איראן-קונטרס. סיקור רד היה קודם לכן אחראי מטעם הפני-טאגון לעיסקות-הנשק האמריקאיות במיורח התיכון, ומכאן שהיה קשור גם עם ישראל,

- אדולפו קאלרו, המנהיג העיקרי של הקונטרס מטעם הסי-איי-אי, ובהווה,
- כמה מראשי הסי-איי-אי בעבר
- ארווין וילסון, איש הסי-איי-אי לשעבר שמכר נשק ללוב ונכלא,
- הגנרל ג'ון סינגלאוב, מי שהיה מפקד הצבא האמריקאי בדרום-קוריאה ופטר על-ידי הנשיא ג'ימי קארטר בשל ריעותיו הימניות-קיצוניות. איש

ואיפה ישראל?

המשך המישפט תלוי בשופט. עליו להחליט אם להתיר את ה' תביעה, אם יחליט בחיוב, יאפשר להגר לעורכי-הדין של התובעים לשים את ידם על עיומות של מיסמכים סודיים. עד כה לא הוזכר שמה של ישראל במישפט זה. לאור הודיעותיו של ארז פאסטורה על קשריו בעבר עם ישראל, יתכן מאוד שגם בפרשה זו לא ייעדר שמה.

לרצוח את השגריר

חכים מילא תפקיד חשוב בניהול חשבון-הבנק השווייצרי, שאליו הגיעו כספי עיסקת-הנשק הישראלית-איראנית, וששימש למימון הקונטרס. מכיוון שכך האנשים האלה היו מעורבים בעיסקות-נשק עם השאה האיראני בשעתו. יתכן מאוד שהם מכירים גם את יעקב נימרודי.